

Savaitgalį į Panevėžio apskrities Gabrielės Petkevičaitės-Bitės viešąją biblioteką susirinko daugiausia „gražioji pasaulio pusė“. Bent jau žurnalisto, laidų kūrėjo ir vedėjo Henriko Vaitiekūno nuomone. Bibliotekoje pristatyta jo debiutinė knyga „Felčerio užrašai“.

„Protingas tas, kuris ką nors veikia, domisi. Jeigu jau einate (ir nebūtinai čia), vadinasi, su jumis viskas gerai“, – jau vakaro pradžia žadėjo, kad vingraus humoro netrūks. Nenuostabu – daugelis būtent tokius prisimena ir jo reportažus, laidas.

Su gudrybe

Autorius tvirtina nebesąs jaunuolis (esą tai puikiai matosi), turi sukaupęs nemažai gyvenimiškos patirties. Pastaraisiais metais dirba savaitraščiui „Lietuvos sveikata“.

„Prieš keliasdešimt metų pradėjau dalyti patarimus „Labam ryte“. Taip pat keliasdešimt metų įdomybes užsirašinėju, kolekcionuoju – o jeigu kada prireiks? Dabar viskas ir pravertė. Kodėl pavadinime yra žodis „felčeris“? Vyresni žmonės turbūt pamena, kas seniau kaime būdavo felčeris. Savotiškas dievukas – medikas, kuris darė viską. Žinoma, redaktorė mane gėdijo: tu ką, gydytojas? Sakau: ne, tiesiog moku gražiai rašyti. Taip ir liko. O knygoje viskas teisybė, bet visgi pasitarkite su *daktaru*“, – šypsosi H. Vaitiekūnas.

„Felčerio užrašai“ pirmiausia skirti penkiasdešimtmečiams ir vyresniems, tačiau, žinoma, gali atsiversti ir jaunesni.

Neapsieita ir be „gudrybės“ – didesnio šrifto, kad būtų patogiau skaityti senjorams ir tiems, kam sudėtinga įžiūrėti įprasto dydžio tekstą.

„Leidyklai patikėjau 140 istorijų. Pakliuvo 71. Kodėl? Nežinau. Nemanau, kad likusios blogos. O draugai sako, kad jau turiu ir antrą knygą. O šiaip – kada žurnalistas išleidžia knygą? Algimantas Čekuolis – iš kelionių. Kiti – vienos dienos *chaltūra*. Įdomu, ar manąją kas nors dar skaitys po 10 metų“, – savikritiškas autorius.

Jo nuomone, parašyti vieną knygą gana lengva. Su kitomis kur kas sudėtingiau.

„Neįmanoma gerai rašyti, kol už nugaros nėra metų. Tuo protas skiriasi nuo išminties“, – sako H. Vaitiekūnas.

Kaip LEGO

Autorius teigia: „Felčerio užrašus“ galima skaityti nuo bet kurio skyrelio. Informaciją pateikti trumpai, koncentruotai išmokė televizija. Kitas mokytojas – rašytojas Ernestas

Hemingvėjus, kurį atsiverčiau vėl ir vėl.

„Vaitiekūnienė stebisi: koks gi čia darbas? 2 valandos – ir parašai. Taip, bet iki to yra kelios dienos, savaitgaliai rengimosi, medžiagos ieškojimo ir pan. Aš rašau it „Lego“ dėliočiau. „Lego“ įdomumas – kaladėlė ta pati, tačiau gali būti ir vienu, ir kitu. Man patinka taip žaisti. O temos – gali parašyti nuostabiai, gali nykiai. Štai žurnalistas parašo straipsnį pagal visus etalonus – 90x60x90, paskelbia, tačiau neįdomu. Paslaptis, kurią žino tik Dievas – kaip padaryti, kad būtų įdomu“, – pasakoja H. Vaitiekūnas.

„Felčerio užrašuose“ faktinė medžiaga – iš interneto, įvairios literatūros, kita dedamoji – žurnalistika: „Tam tikru laiku pasiimi tam tikrą informaciją ir sukuri tam tikrą produktą. Kiekvienas kūrėjas faktus dėlioja savaip“.

Kaip žurnalistas sako žinantis, kad varomoji žurnalistikos jėga – sportas, sveikata, seksas. Visa tai skaitytojas rasiąs ir „Felčerio užrašuose“.

„Į knygą nežiūrėkite labai rimtai. Iš *daktarų* priekaištų būtų, tačiau ne tiek ir daug. Juk svarbiausia – nepakenkti žmogui. O čia to nėra“, – šypsosi.

Neišvengiamai: žurnalistika ir politika

Natūralu, kad ilgamečio žiniasklaidininko knygos pristatyme kalba sukosi ne tik apie debiutinį kūrinį. Klausiamas žiūrovų ir pats svečias palietė bei suteikė peno apmąstyti skirtingas temas.

...Noriu nuvažiuoti į Gargždus, pamatyti ir asmeniškai, nuoširdžiai pasikalbėti su žmogumi, kuris į Seimą rinko Petrą Gražulį.

...Su dideliu liūdesiu turiu pranešti, kad Gitanas Nausėda antrą kadenciją laimės. Šiam postui jis netinka, tačiau tauta turi tokį prezidentą, kokio yra verta. Ignas Vėgėlė? Tada geriau Nausėda.

...1 straipsniui parašyti reikia 15 perskaityti.

...Žurnalistai nekalti – kalti jų šefai. Tegu pabandytų atnešti straipsnį/reportažą, tarkim, apie gerą gydytoją. Tuoj sakys: ką čia atnešei? Va jei kyšį paėmė, ką nors paprovė – taip. Yra ir kita pusė – labai lengva parašyti apie gydytoją, kuriam nepasisekė operacija. Apie gera rašyti sunku – reikia meistriškumo.

...Kada mokydavau jaunos žurnalistus, sakydavau: televizija – ypatingas dalykas. Laikraščiui

parašai straipsnį – gauni pinigų. O televizijoje atvirkščiai – už tai, kad nieko nedarytum. Štai Panevėžyje kažkada man tarpdurin bandė įkišti voką. Dar ir dabar kankinuosi: kas gi vis dėlto jame buvo?

...LRT. 40 metų ten išdirbau, bet kaip ir apie buvusią žmoną (jei būčiau išsiskyręs) nieko bloga negaliu pasakyti. Labiausiai patiko „Laisvės alėjoje“, nes tikrai buvo laisvė, niekas netrukdė, darėm ką norėjom.

...Ar surežisuotas „Klausimėlis“? Ne, tačiau yra kelios paslaptėlės. Teisingas atsakymas žiūrovų nedomina, todėl nerodomas – keliauja į šiukšliadėžę. Klaidingas eina į eterį. Anksčiau buvo filmuojama tik Kaune, tačiau užprotestavo valdžia: ką, tik Kaune kvailiai gyvena? Taip teritorija išsiplėtė po visą Lietuvą.

...Reikiamu laiku reikiamoje vietoje atsirado laida „Mano pasas meluoja“. Mūsų šalis nemylė senų žmonių, o dabar galima pamatyti ir parodyti, kokių šaunių turime. Ši laida *ant bangos*, tačiau yra kita pusė – draugai susitaria („tu pasiūlyk herojumi mane, o aš tave“) ir žurnalistus užverčia skambučiais.

...Kodėl tokie aukšti „TV pagalbos“ reitingai? Nes tie, kas blogai gyvena, mato: būna ir blogiau.

...Andriaus Tapino akcija „Skaidrinam“. Labai graži. Kaip tikram lietuviui man patinka, kada kitas lietuvis ant *petelnės* spirga□

...Ėmiau interviu iš naujo vienos ligoninės direktoriaus. Norėjau pavadinti „Netekome gero gydytojo“. Ką skaitytojas būtų pamanęs? O aš tenorėjau pasakyti, kad dabar vietoj puikaus specialisto turime administratorių. Pats esu profesionalas ir neskaitau straipsnių, kurių nereikia. Nesvarbu, koks būtų pavadinimas. Ir retai esu apsirikęs.

...Blogi redaktoriai žurnalistus vertina ne pagal kokybę, o pagal kiekį. Kasdien reikalauja 4-5 rašinėlių. Dėl to ir klaidos. Iš pradžių tai atrodo nesvarbu žiniasklaidai, o paskui – jau ir žiūrovui/skaitytojui. Jei nereikia kalbininko – bent pasiimtų korektorių. Kartais net atrodo, kad tos klaidos tyčinės. Renku jas, tačiau straipsnis išeitų greičiau liūdnas negu linksmas.

Asmeniškai

...Jei skaitydamas randu nežinomą žodį, iškart puolu ieškoti, ką jis reiškia. Ir jums patariu□

...Jei skaitysite Vaitiekūno biografiją, žinokite – netiesa ten. Mat dar neaišku, kurį tiksliai mėnesį ir dieną iš tiesų esu gimęs. Dar ir pats svarstau apie autobiografiją.

...Ką skaitau? Populiarias medicinos knygas, E. Hemingvėjų.

...Ką žiūriu per TV? „Žinias“, „Auksinį protą“, „Discovery“, „National Geographic“. Maloniai nustebino laida „Lietuvos talentai“.

...Jeigu yra proga, Vaitiekūnas visada pasigirs baigęs 2 bibliotekininkystės kursus. Į armiją eiti nenorėjau, o į žurnalistiką netikėjau įstosiąs. Bibliotekininkystė pravertė mano karjerai, nes mokslas susijęs su informacija.

H.Vaitiekūno knygą „Felčerio užrašai“ kviečiame užsisakyti bibliotekoje, www.ibiblioteka.lt.

Susitikimas bibliotekoje vyko įgyvendinant projektą „Maža žemėlapyje, didi pasaulyje“. Finansuoja Lietuvos kultūros taryba ir Panevėžio miesto savivaldybė.

Asta Sarapienė

Komunikacijos specialistė Bitės bib

